

[Jørgen Winther]

tænke i helt nye baner i sygehusvæsenet, og det, jeg mener, er, at man f.eks. i hvert amt kunne etablere et frisygehus, hvor personalet bliver belønnet for en stigende effektivitet og stigende produktivitet. Her skal faggrænserne også opløses, og sygehuset skal have tilført penge fra amtet ud fra det antal patienter, der bliver behandlet, og ud fra, hvor stor belægningsprocenten er. Det skal være sådan, at en hofteoperation og en behandlet hjerteblodprop på forhånd er værdifastsat, så man ved, hvor meget sygehuset og afdelingen får for at behandle disse patienter, og ikke kun læger, men også andet personale bør aflønnes efter det antal patienter, der behandles.

Der er nok nogle – og det er nok især socialdemokrater – der vil mene, at man ikke kan aflønne efter produktion i sundhedssektoren, men så vil jeg gerne henvise til, at allerede nu bliver praktiserende læger og praktiserende speciallæger netop aflønnet efter det antal patienter, som behandles i konsultationerne.

Angående privathospitaler vil jeg også gerne sige et par ord. Det er jo ikke nogen hemmelighed, at sundhedsministeren bestemt ikke er begejstret for privathospitaler. Det var interessant at bemærke, at kort før amtsrådsvalget var statsministeren relativt positiv over for indlæggelser på privathospitaler; men kort efter amtsrådsvalget havde statsministeren nok en anden holdning, for man hørte ikke mere derom.

Det er en kendsgerning, at det etablerede system og fagorganisationerne har modvilje mod privathospitalerne. Det er min opfattelse, at Socialdemokratiets toppolitikere har beton i begge fødder, når de taler om privathospitaler. De vil ikke ændre holdning på nogen måde.

Men det er så en glæde, at der blandt Socialdemokratiets vælgere – dem, der endnu stemmer på Socialdemokratiet – er en tiltagende positiv forståelse for, at privathospitaler skal have lov at eksistere. Det er faktisk sådan, at et sted mellem 40 og 50 pct. af de vælgere, der endnu stemmer på Socialdemokratiet, er positive over for privathospitaler; det viser opinionsundersøgelserne.

Alt i alt er Venstre klar med en masse nye ideer, som giver en masse frihedsgrader; det, der er betænkeligt og lidt irriterende, er bare, at Socialdemokratiet efterhånden er den største stopklods for al nytænkning inden for det danske sundhedsvæsen.

Birgitte Husmark (SF):

Denne forespørgsel er, så vidt jeg har forstået, affødt af, at det har været meget vanskeligt og nogle steder måske endda umuligt at få åbnet de ansvarliges øjne for de utilfredsstillende forhold, som patienterne kan komme ud for i det danske sygehusvæsen. Indimellem bliver de jo udsat for forhold, der er ganske uacceptable.

Samtidig vil jeg godt vende problemstillingen om, nemlig at det ikke blot er de syge, der bliver udsat for meget vanskelige forhold, men også de ansatte i sygehusvæsenet. Arbejdsmiljøforholdene har visse steder været sådan, at brandmyndigheder og arbejdstilsyn har måttet skride ind, og det har der været god grund til.

Fra SF's side hilser vi derfor forespørgslen meget velkommen; men som vi ser det, er forholdene faktisk det ganske logiske resultat af en konsekvent udsultning af sygehusvæsenet i den forløbne 10-års-periode. Fra Venstre og De Konservative har vi hele tiden hørt mantræet om, at man skulle tage højde for produktivitetstaksten, og det betød, at det i forbindelse med hver eneste finanslov og ved hver eneste budgetforhandling mellem regeringen og amterne lød: Jamen der skal stryges 2½ pct. – det, som man i kraft af en eller anden åbenbaring mente var produktivitetstaksten.

På den måde har man altså sørget for, at sygehusvæsenet er havnet i den situation, det er i nu, og jeg er glad for, at det ser ud til, at det er stoppet. Der er brug for penge til såvel udvidelse af antallet af behandlingspladser som sikring af den pleje, som patienterne har brug for og har krav på. Der er brug for ressourcer til at sikre det samarbejde mellem sygehusene og de kommunale plejetilbud, som er afgørende for, at man kan give en ordentlig behandling, og i det lange løb kommer det patienten til gavn, og det er jo også det, der nu er lagt op til med den nye lovgivning om samarbejde mellem amter og kommuner og også mellem regeringen og amterne.

Endelig vil jeg nævne, at der er brug for flere uddannelsespladser. Som situationen tegner sig i øjeblikket, er der i hvert fald mangel på sygeplejersker og social- og sundhedsassistenter, og om ganske få uger får vi en opgørelse, som både de faglige organisationer, amterne og regeringen forhåbentlig er enige om.